

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 17578/20
Dalibor MAGDIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 5. srpnja 2022. u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Alena Poláčková,

Davor Derenčinović, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 17578/20) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Dalibor Magdić („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1977. i živi u Ogulinu, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 15. travnja 2020.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima o slobodi vjeroispovijedi, slobodi okupljanja i slobodi kretanja, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten;

očitovanje koje je dostavila tužena Vlada;

pisana očitovanja koja su dostavile nevladine organizacije Alliance Defending Freedom International i European Centre for Law and Justice, kojima je potpredsjednik odjela dopustio da se umiješaju,

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na prve mjere koje su hrvatske vlasti donijele u razdoblju od 19. ožujka do 11. svibnja 2020. u kontekstu sprječavanja širenja virusa bolesti COVID-19.

2. Konkretno, 19. ožujka 2020. Stožer civilne zaštite donio je odluku kojom je zabranio održavanje svih javnih događaja i okupljanja više od pet

osoba na jednome mjestu te je obustavio rad svih trgovina osim onih nužnih kao što su ljekarne, trgovine prehrambenim proizvodima i sl. Obustavljena su i vjerska okupljanja.

3. Dana 23. ožujka 2020. isto tijelo donijelo je još jednu odluku kojom je zabranilo napuštanje mjesta prebivališta i stalnog boravka, što je u praksi značilo da osobe ne smiju napuštati svoju teritorijalnu jedinicu (županiju). Zabrana nije bila apsolutna jer su osobe mogle napustiti svoju županiju iz opravdanih razloga kao što su putovanje na posao koji se ne može obavljati od kuće, pružanje skrbi bolesnom članu obitelji koji živi u drugoj županiji itd.

4. Dana 11. svibnja 2020. Stožer civilne zaštite: (i) ukinuo je zabranu održavanja misnih slavlja i dopustio održavanje misnih slavlja uz pridržavanje epidemioloških mjera, (ii) povećao je maksimalan broj osoba koje se smiju okupljati na javnim mjestima s pet na 40, te (iii) ukinuo je zabranu napuštanja mjesta prebivališta ili boravišta.

5. Podnositelj zahtjeva prigovorio je na temelju članka 9. i članka 11. Konvencije te na temelju članka 2. Protokola br. 4 da su navedene mjere dovele do povrede njegove slobode vjeroispovijedi, slobode okupljanja i slobode kretanja.

OCJENA SUDA

6. Vlada je ustvrdila da je zahtjev nepotpun, da predstavlja *actio popularis* i da podnositelj stoga ne može tvrditi da je žrtva povreda kojima prigovara. Podredno, Vlada je tvrdila da je zahtjev nespojiv *ratione materiae* i da podnositelj nije iscrpio domaća pravna sredstva.

7. Sud ponavlja da, kako bi mogli podnijeti zahtjev na temelju članka 34., fizička osoba, nevladina organizacija ili skupina pojedinaca moraju moći tvrditi da su žrtve povrede prava priznatih u Konvenciji. Da bi mogla tvrditi da je žrtva neke povrede, osoba mora biti izravno pogođena pobijanom mjerom: u Konvenciji nije predviđeno podnošenje *actio popularis* radi tumačenja prava koja su u njoj navedena niti je njome dopušteno pojedincima da prigovaraju nekoj odredbi nacionalnog prava samo zato što smatraju, a da nisu njom izravno pogođeni, da bi mogla biti u suprotnosti s Konvencijom (vidi *Tănase protiv Moldavije* [VV], br. 7/08, stavak 104., ECHR 2010).

8. Međutim, osoba ima mogućnost tvrditi da neki zakon dovodi do povrede njezina prava i bez određene provedbene mjere ako mora promijeniti svoje ponašanje ili riskirati progon ili ako pripada klasi osoba kojima prijete opasnost da će to zakonodavstvo izravno utjecati na njih (vidi *Burden protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 13378/05, stavci 33. i 34., ECHR 2008; *Open Door i Dublin Well Woman protiv Irske*, 29. listopada 1992., stavak 44., Serija A br. 246-A; i *Klass i drugi protiv Njemačke*, 6. rujna 1978., stavak 33., Serija A br. 28).

9. Sud u tom kontekstu ponavlja da, kako bi podnositelji zahtjeva mogli tvrditi da imaju status žrtve, moraju predočiti razumne i uvjerljive dokaze o

vjerojatnosti da će doći do povrede koja utječe na njih osobno; puka sumnja ili nagađanje nisu dostatni u tom pogledu (vidi *Zambrano protiv Francuske* (odl.), br. 41994/21, stavak 42., 21. rujna 2021., i *Le Mailloux protiv Francuske* (odl.) [Odbor], br. 18108/20, stavak 11., 5. studenoga 2020.).

10. Sud u tom pogledu primjećuje da podnositelj u svojem zahtjevu nije pružio nikakve informacije o svojoj osobnoj situaciji osim svojeg identiteta i zanimanja. Nije pružio nikakve informacije kako bi pokazao kako su točno pobijane mjere utjecale ili su mogle utjecati na njega izravno ili biti usmjerene na njega zbog njegovih mogućih pojedinačnih značajki (vidi gore navedeni predmet *Zambrano*, stavak 43.). Primjerice, podnositelj zahtjeva prigovorio je da su predmetne mjere dovele do povrede njegove slobode vjeroispovijedi, ali nije naveo kojoj vjerskoj zajednici pripada. Isto tako, prigovorio je povredi svoje slobode okupljanja, a da nije naveo kojim javnim okupljanjima nije mogao prisustvovati zbog predmetnih mjera. Slično tome, prigovorio je povredi svoje slobode kretanja, a da nije naveo kamo je i kada namjeravao putovati, a nije mogao zbog pobijanih mjera.

11. Potpuni nedostatak takvih pojedinačnih podataka onemogućuje Sudu da provede pojedinačnu ocjenu situacije podnositelja zahtjeva (usporedi *Lörinc i drugi protiv Slovačke* (odl.) [Odbor], br. 27877/21 i 16 drugih zahtjeva, 5. travnja 2022.). Stoga se čini da podnositelj želi prigovoriti pobijanim mjerama općenito te smatra da su, kao rezultat njihova donošenja, njegove slobode automatski povrijeđene (vidi, *mutatis mutandis*, gore navedeni predmet *Le Mailloux*, stavak 13.).

12. Sud smatra da, u svjetlu svih materijala koje posjeduje i uzimajući u obzir gore navedena razmatranja, zahtjev predstavlja *actio popularis* i da se podnositelj zahtjeva ne može smatrati žrtvom u smislu članka 34. Konvencije. Prigovor Vlade u tom pogledu stoga se mora prihvatiti.

13. Iz toga proizlazi da je ovaj zahtjev nespojiv *ratione personae* s odredbama Konvencije u smislu članka 35. stavka 3. točke (a) i mora biti odbačen na temelju članka 35. stavka 4. Konvencije.

14. S obzirom na taj zaključak, Sud ne smatra potrebnim ispitati preostale prigovore Vlade o dopuštenosti (vidi stavak 6. ove odluke).

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskom jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 1. rujna 2022.

ODLUKA MAGDIĆ protiv HRVATSKE

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnice

Péter Paczolay
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524